

Latvijas Nacionālā bibliotēka

Preses apskats

18-08-2023

Sagatavoja:

Uzzīņu un informācijas centrs

Informācijas pakalpojumu un SBA nodaļa

Mūspuses bibliotekāri LBB Vidzemes nodaļas saietā Ogrē

Limbažu novada bibliotekāri piekt Dienas piedalījās Latvijas Bibliotekāru biedrības (LBB) Vidzemes nodaļas 23. saietā-konferencē *Cilvēks – bibliotekārs, bibliotekās lietotājs, iedzīvotājs*. Tas notika Ogres Centrālajā bibliotēkā (CB). Vilkenes bibliotekās vadītāja Mārtīte Purmale pastāstīja, ka programmā bija ietverti dažādi runātāji un tēmas. Piemēram, uzstājās Kristīne Lauņa no Strasbūras, kura tur nodibinājusi bibliotēku no savas ģimenes grāmatu krājumiem. Viešņa arī aicinājusi atbraukt ciešoši. Ogres CB Bērnu literatūras nodaļas pārstāvji dalījās savā pieredzē, kā strādā ar jauniešiem. Latvijas Universitātes Sociālo zinātnu fakultātes docente Daina Pakalna stāstīja par pusaudžiem kā bibliotēku lietotāju izaicinošu paaudzi. – *Tagad jāpieņemērojas mūsdienu jaunatnei, kas nav vienkārši. Nav ko brīnieties, ka viņi iegrīmuši telefonus, ir jāmeklē pilnīgi cita pieeja. Nevar viņiem prasīt to, ko kādreiz, – secināja M. Purmale. Vēl tika runāts par bibliotekāru aktuālajām kompetencēm, dzīvesspēka paradumu veidošanu, elastīgu pieejumu dažādām lietām. Limbažu Galvenās bibliotekās Mācību un metodiskā centra vadītāja Broņislava Sauka papildināja, ka LBB Vidzemes nodaļas vadītāja Olga Kronberga (Val-*

**Limbažu
novada
bibliotekāri,
kuri
apmeklēja
Latvijas
Bibliotekāru
biedrības
Vidzemes
nodaļas
23. saietu-
konferenci**

mieras bibliotēka) emocionāli un izsmēloši stāstīja par biedrības darbu. Vēl darbojās meistarklase, kurā varēja sakombinēt dažādas garšvielas. – *Diena bija tik piepildīta, konference noslēdzās ap astoņiem vakarā. Bija padomāts gan par nopietnām lietām, gan pieredzi, dzīvē noderīgām zināšanām, biedrības darbu un izklaidi. Kad satiekamies ar citiem bibliotekāriem, vislielākais ieguvums ir savstarpējā komunikācija, kas dod enerģijas lādinu ilgam laikam. Katra bibliotēka kaut ko dara mazliet atšķirīgi, varam pasmelties idejas cits no cita, – uzsvera B. Sauka. Viņa piebilda, ka arī pie*

kafijas tases sarunas raisoties citādi nekā oficiālā sanāksmē. Pirmo reizi šādā saietā iesaistījās Pociema bibliotekās vadītāja Tālita Atvare. Viņa atzina, ka pasākums bija iedvesmojošs, rāsija idejas. – *Iedomājos tieši par jauniešiem, kā viņus vairāk piepaisīt, kā iekārtot tiem piemērotu vidi.*

Viena daļa mūspuses bibliotekāru pašu Ogres CB jau bija apmeklējuši iepriekš. Šāds saietā-konference norisinās ik gadu kādā no Vidzemes bibliotekām. Nākamgad kolēģus jūnijā ciemos uzņems Valmiera.

Ilva BIRZKOPE

Avots: Auseklis

Datums: 15-08-2023

Pulcējās Vidzemes bibliotekāri

Ogres Centrālajā bibliotēkā aizritējis Latvijas Bibliotekāru biedrības Vidzemes nodaļas 23. saiets – konference «Cilvēks – bibliotekārs, bibliotēkas lietotājs, iedzīvotājs». Konferenčē uzstājās «Accenture Baltics» pārstāve Zanda Arnava, kura rūnāja par elastību un labbūtību darba vietā un ikvienu cilvēku dzīvē. Ieskatu bibliotekāru aktuālajās kompetencēs sniedza Latvijas Nacionālās bibliotēkas Kompetenču attīstības centra pārstāve Viktorija Gramakova. Konferences laikā notika LBB Vidzemes nodaļas kopsapulce, Ogres Centrālās bibliotēkas speciālisti dalījās pieredzē, kas saistīta ar izaicinošako bibliotēkas lietotāju paaudzi – bērniem un jauniešiem, kā arī par darba pieredzi mobilajā bibliotēkā jeb bibliobusā. Konferences noslēgumā – par izaicinājumiem un iespējām bibliotēkas darbā nākotnē.

LBB Vidzemes nodaļas saiets pirmo reizi notika 1999. gadā un pēc tam 22 gadus pēc kārtas, bet pēdējo reizi – 2019. gadā Gulbenē, tāpēc šogad, pēc četru gadu pārtraukuma, satikšanās prieks klātienē ir vēl jo lielāks.

Avots: Ogres Vēstis

Datums: 15-08-2023

Вспомнить «акварельную юность»...

В уютном интерьере библиотеки «Кенгарагс» представили вновь изданный переводной поэтический сборник армянского поэта Анатолия Ованисяна Dzejoi («Поэзия» или «Стихи»).

«Наталия ЛЕБЕДЕВА

Переводы объединяют

Книга вышла в серии «Библиотека газеты «Арарат», уже 13-я по счету. Представил ее публике издатель и публикант Александр Героник.

— Первые две книжки стихов Анатолия вышли на армянском в Ереване, один сборник перевели на русский. Увидеть свои строки на латышском языке — таково было желание автора. Я спросил у Анатолия, почему он решил переводить свои стихи на латышский? А он ответил, что любит Латвию, уважает латышскую культуру.

Сборник проиллюстрирован роскошными снимками живописной горной Армении, автор — фотограф и художник Айк Мелконян, выпускник МГУ. Культура объединяет на-

Янина Дукуле и Юрий Петросян.

роды, и я очень рад, что у нас сегодня такой международный вечер.

Армянских поэтов переведали Анна Ахматова, Евгений Евтушенко. Перевод служит делу взаимопонимания культур. Честь и хвала переводчикам!

Анатолий Ованисян живет в Армении, но сейчас тяжело болен, поэтому лечится за границей. С из-

данием помог друг Анатолия, Юрий Петросян, который специально приехал в Ригу на нашу презентацию из Клайпеды. Книжечки Dzejoi разосланы по латвийским библиотекам, отправили их и в Латвию.

Ведь переводчик стихов — Янина Дукуле из Резекне, с которой нас познакомил публикант и поэт Петр Антропов. Янина переводила не с армянского подстрочника, а с русского издания.

— Мне сказали, что этот русский перевод — очень хороший и точный, поэтому я и отталкивалась от него, — поделилась Янина. — Убедилась, что это действительно точный перевод, потому что там чувствовался сам автор. Тем более сейчас,

когда я узнала о нем побольше. Там мысли поэта, его боль, переживания, чувства, надежды, душевые порывы...

Я чистокровная латгалка, и мне эту «авантюру» предложил мой земляк Петр Антропов, который нас свел, я рискнула... Перевожу с белорусского, болгарского. Многие переводят с подстрочника. Но я считаю, что все же нужно знать язык, с которого переводишь. Нужна «внутренность» стихов, потому что подстрочник — это только слова, и он зачастую не дает представления о душе стихов. А в каждое стихотворение любой автор закладывает какую-то частицу своей мысли, воли, радости. Мне немножко жалко, что я перевожу армянские стихи с русского, а не с армянского. Но лучше, наверное, так, чем с подстрочника.

И прочла стихи Ованисяна на латышском.

«Назвали Гамлетом»

А на армянском их читал Юрий Петросян. Он рассказал о своем друге.

— Анатолий родился в Ереване в 1957-м, окончил педагогический факультет Ереванского госуниверситета. Наши отцы были очень хороши друзьями; и Анатолий — друг моего детства. Но когда вышли его произве-

дения, для нас это стало сюрпризом.

Анатолий — неслучайный поэт, его поэзию отмечают известные литераторы. Пишут о нем, что это одна из серьезных фигур современной поэзии. Сейчас он живет и лечится во Франции.

Откуда у армянина русское имя?.. При рождении его назвали Гамлетом, это его подлинное имя. Но до рождения сына его отец дружил с хорошим русским человеком, и назвал сына в честь друга.

В продолжение вечера бард Юрий Тихомиров спел под гитару две армянские песни — «О, красавица» и «Любимая» на армянском:

— Армянский язык певучий, а если еще его распевают... Язык, согласитесь, по-другому воспринимается, когда на нем поют. У песни «О, красавица!» слова авторские, но кто написал музыку, неизвестно.

Анжела Гаспарян прочла стихи Анатолия об «акварельной юности».

Чтобы эта книга была доступна для всех читателей, она должна пройти определенную процедуру, — дополнила наша гостеприимная хозяйка, директор библиотеки «Кенгарагс» Инга Межеца. — Надо набрать на нашем сайте имя автора, и вы увидите, есть ли сборник в доступе. ■

Cits Rainis un cita vēsture

ARMANDA PUČES pagājušajā gadā iznākusi grāmata *Ar baltiem cīmkiem* bija viena no lasītāju pieprasītākajām un apsPriestākajām. Tās galvenais varonis ir neviens cits kā dižais dzējnieks Rainis un viņa līdz šim neaīstētie piedzīvojumi pēc došanās emigrācijā uz Šveici. Grāmatā viņš figurē ar savu segvārdu, kas varbūt lielākai daļai lasītāju ir nezināms, jo otrs grāmatas virsraksts ir Artura Nagliņa brīnišķīgie piedzīvojumi.

„Grāmata ir uzrakstīta, lai cilvēki domātu. Nevajag neko iecīrt kā kapakmeni – tā jāpaliek, tā būs! Mums jāskatās mazļet plāšak un jāizķāpj no rāmpjēm, kas apkārt. Grāmatas lauj to darīt. Ūz savu pasauli jāskatāt tā, ka nav tikai divas krāsas – melna un balta –, bet daudz vairāk,” tā grāmatas autors A.Puče teica Kuldīgas galvenajā bibliotēkā Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstītāja pasikumu ciklā *Rakstnieks. Literatūra. Latvija*.

A.Puče rakstnieka kontūrā jau ir kriekši grāmatas bīruums – sākot ar slaveno sportistu biogrāfiju, līdz par romāniem, kuros pārdošanas dziegan pārdošanas autora versijas, piemēram, par aviokatastrofu, kurā aizgāja bojā visa Jaroslavas LokoMotiv hokeja komanda. Viņš izvirza savus pieņemumus par notikušo, zōnglē ar vēstures faktiem un fantāziju brīvi, ar rūdīta rakstnieka viegloumi.

Ar tādu pašu viegloumu viņš kērēs pie it kā neaizskarama svētuma – Raina.

GAIDA LATVIEŠU RAKSTĪTU VĒSTURI

A.Puče: „Vairākās grāmatas mērķtiecīgi aizskari pasaules vēsturi. Latviešiem tas ir nepārteicīgs darbs. Ja mums vajāca par Latviju vēsturi, viisi esam mācījusies no grāmatām, kuri sāstās atstājusi režīmi, kas mūsu zemei gājuši pāri. Latvieši vēl aizvainīgāk rāksīt savu vēsturi. Mēs domājam, ka mums ir bijusi 700 gadu vērzība, bet kurš mums par to stāsta? Vāci māctājai. Ja atcerēsim padomju laiku, arī par tēni laikiem mums padomju režīns daudz ko ir sastāstījis, bet tā nav latviešu rakstīta vēsture.

Piemēram, ari par Herbertu Cukuru padomju laikā mums mācīja, ka viņš ir nogalinājis tūkstošiem cilvēku tepat pirms Ventas rumbas. Tas nav godīgi ne tikai tāpēc, ka saprotam – tas pat fiziski nav iespējams. Bet mēs maz ko darām, lai stāstītu, ka tie ir mēli. Man nepatīk, ka mēlo, izmantojot savu profesiju, tāpēc cēsons noskaidrot patiesību. Esmu pat saukts uz prokuratūru, lai iztaujatu, kā es zinu par lietām, kas norisinājusies 60. gados. Tiksāns, ko es aprakstīju, patēšām esot notikusi, pat to zināja tikai daži cilvēki. Kā es to zinu? Bet, ja tev ir dokumenti un tu to visu

„Jo vairāk mēs atklāsim dažādas vēstures nāances, jo drošāk, ka vēsture neatkarīgās,” tā tiksāns reize Kuldīgas galvenajā bibliotēkā teica žurnālists un rakstnieks Armands Puče.

„Tā es trenēju rādošo muskulū: šobrīd runāju ar jums, piedomāju, ko teikt, kā teikumi veidošies, kādus tematus uzsveršu, tā trenēju domāšanas viedu un izpratni un reizē manipulēju.”

INTELEGENCES UN NEATKĀRTĪGĀ LOMA

„Līdzīgi ir ari ar Rainu gadījumu. Rainis latviešiem ir līdzgar, kad arī vairbūt mainīties domāšana. Es par latviešiem saucu arī citu tautību cilvēkus, kuri te dzivo un kuriem te atrašies ir svarīgi.”

LAI KĀ BŪTU, 40. GADS
neatkārtos. Bet nedrīkst atkārtoties arī tas – ja cilvēki lieguvuši sabiedrības uzticību un spēj ieteikmēt sabiedrisko domu, viņi to nedrīkst izmantonēt valsti.”

Inteligenci vienīmēr bijusi diezgan liela un nozēlojama vieta Latvijas vēsturē. Par inteligenčiju sauc cilvēkus, kuri pārstāv rādošā profesiju: žurnālistus, rakstniekus, aktierus, māksliniekus... 1940. gada 5. vide nodeva Latviju. Sabiedrība milj. Sos cilvēkus, viņiem uzticas, viņos klausīs. To saprata arī jaunā vara. Ne velti padomju laikā mums ļāva dziedāt un dejot.

Ja Rainis 1940. gadā vēl būtu dzīvs, viņš būtu pirmais, kurš brauktu uz Maskavu prasīt, lai

mūs uzņem PSRS. Tā tika izmantota inteligēncie. Un šajā ziņā nekas nav mainījies.

Rainis bija līdzgars un dzēnējs, bet arī sabiedrības politiskais darbinieks. Kad viņš bija izglītības ministrs, Latvijā tika ieviestas mazākumtautību skolas, kuri pastāvē līdz šīm laikam un ko es uzskatu par lielu nelaimi. Padomju laikā Jāva ekranizēt *Agro risu un Cepļi*. Lai arī tā bija atstāta pirmskara Latvija, tā bija autori, kuri atbalstīja padomju varu.

Es ari pārstāvju šo rādošo profesiju un negribu iet viņu pēdās. Lai kā būtu, 40. gads neatkārtos. Bet nedrīkst atkārtoties arī tas – ja cilvēki ieguvuši sabiedrības uzticību un spēj ieteikmēt sabiedrisko domu, viņi to nedrīkst izmantonēt valsti.”

IZREDIGĒTAIS DŽIVĒSĀSTS

„Rainis bija *sarkans* pagrīdes kasis. Mums stāstīja, ka viņam bijusi laba sirds un viņš palīdzējis daudziem, kuri nāca pie viņa pēc naudas. Viņš cīrādi nemaz nevarēja, jo bija naudas turtējās. Pats Rainis viens no pēdējiem atrīgējās no tās tāuktās trimdas. Tāpēc, ka nebija pārlīcināts, ka viņu uzezē neparēmīs ciet. Viņa dzīvesveids, sakari un pārliecība bija neviennozīmīgi. Andreju Upīti uzezē pēc atgriešanās atrestēja, un viņš dābīja posēdēt.

Par Raini, jo tās kāds kā nezinām, jo viņa informācija par viņu tika vairākkārt cenčēta. Pirmā pie tā kērās Aspazija. Viņa ir pirmā

sabiedrisko attiecību speciāliste Latvijā. Raini rokrakstu spēja izlaist tikai daži cilvēki. Aspazija bija tā, kura pārrakstīja Raini rokrakstus, dienasgrāmatas, kaut ko izviroto vai pieliku klāt... Pārnest viņai nevarām. Viņa darīja to, ko sieviete sava mīlotā cilvēka labā var izdarīt. Kad Aspazija bija visam gājusi pāri, pēc tam vēl padomju vara, palīcis jo daudz bālu plankumā.”

KATRS ATROD TO, KO MEKLĒ

„Sākumā domāju, ka tas būs romāns, kura sapīstu dažādas versijas. Kad ieraudzīju arhīvu dokumentus, kuriem pēdējo reizi kāds bija pieskāries 1968. gadā, saprātu, ka tas būs dokumentāls stāsts. Tāda ir interešs par dzīgu atstāto mantojumu.”

Mūs viņa fenomenu skolā agresīvi uzspieda par spīti tam, ka līdzās bija tādi paši, piemēram, Zenta Maurīna. Bet viņš tika labi padomju vara nevarēja izmantot, jo Rainis vienmēr Latviju bija redzējis mazliet *sarkani*. Par to ari mēs nevarām viņu nosodīt.

20. un 30. gadsimtā cilvēki bija pārlīcināti, kā tūlti, tūlti būs vispasaulies revolūcija. 1924. gada Rainis dienasgrāmatā raksta, ka vajadzētu braukt prom, bet ne uz Liepāju, bet uz Igauniju, jo tā izdos. Kas tas ir? Tu esi Sacīmes depu-tāts, bet uztraucies, ka tevi varētu izdot!

Tās lietas man nelika mieri. Sākot šķērītā faktu, kas bija dokumenti, parādījas daudz divānu. Literatūrinātīši parasti meklē kau ko vienu, bet pilnīgi neievēro citas lietas. Es zināju, ka gribu aistrāt. Piemēram, skafatīs cauri kontu stāvokli, banku izdrakus.

Pirmais neatkārgājās Larvijā bija loti informēti drošības dienestis, un viņi zināja, ka Rainis nekad neklūjis par prezidentu. Tādā bija vienošanās starp partijām.

Rainim cilvēciski vājbūji bija loti daudz. Jaunībrāvnieks viņš nodeva par labi un par kreisi. Cilvēki brīnās, lasot policijas protokolus. Viņam cietumā galvenais bija talkot *Faustu*, un viņa apsargi viņu jo atlībātā. Tā atlībātā, kuri sadarbojas. Nomāksnā Švei-či arī ir zīmīga. Tur bija Eiropas kontrabandas centrs. Tas, ka viņš navnāca Lugano, nebija nejaūtība. Vispār viņš ir darījis jo neglātas lietas.”

PAR RAINI – TIKAI FAKTI

„No ūzra viedokļa šo grāmatu savu saukt par dokumentālo prozu, un par Raini tur ir tikai dokumentos balstīti fakti. Protams, laikmetā aina tur ir stilizēta šī vietas es ieizmēju krāsainā. Tajā pašā laikā viena no pēdējām nodalījām, kur Aspazija pie sevis uzacina Birketu, ir ļoti autentiska. Man izdevās nikt pie Aspazijas piezīmēm, ko Birkerts bija pierakstījis. Aspazijai tāja laikā ir pārdzīvojumi, viņa ir emocionāla, daudz lieto alkoholi, un tas viņai lika būt atklālkai.

Pilnīgi droši varu teikt, ka šī ir pirmā grāmata par Raini, kas nav tapusi par valsts naudu, kurā automātā nav dots konkrēts uzdevums vai vienzins.

Es nediskutēju ar literatūrinātīšiem, jo es šo visu pētīju par savu naudu. Viņi nekad nav Raini pētījuši par savu naudu. Tas bijis viņu darbs. Mani tas interesēja, un tā ir liela atšķirība.

Esmu gatavs diskutēt ar to, kurš pats izdarījis vēlrežīz to, ko es esmu izdarījis – pētī Raini par savu naudu, intereses dēļ.

„Pilnīgi droši varu teikt, ka šī ir pirmā grāmata par Raini, kas nav tapusi par valsts naudu, kurā tu es Saīcīmes depu-tāts, bet uztraucies, ka tevi varētu izdot! Tās lietas man nelika mieri. Sākot šķērītā faktu, kas bija dokumenti, parādījas daudz divānu. Literatūrinātīši parasti meklē kau ko vienu, bet pilnīgi neievēro citas lietas. Es zināju, ka gribu aistrāt. Piemēram, skafatīs cauri kontu stāvokli, banku izdrakus.

Pirmais neatkārgājās Larvijā bija loti informēti drošības dienestis, un viņi zināja, ka Rainis nekad neklūjis par prezidentu. Tādā bija vienošanās starp partijām.

Rainim cilvēciski vājbūji bija loti daudz. Jaunībrāvnieks viņš nodeva par labi un par kreisi. Cilvēki brīnās, lasot policijas protokolus. Viņam cietumā galvenais bija talkot *Faustu*, un viņa apsargi viņu jo atlībātā. Tā atlībātā, kuri sadarbojas. Nomāksnā Švei-či arī ir zīmīga. Tur bija Eiropas kontrabandas centrs. Tas, ka viņš navnāca Lugano, nebija nejaūtība. Vispār viņš ir darījis jo neglātas lietas.”

NEIET PASAULES PAVĀDĀ

„Dzīvē nav mazvarīgu sarunu un situāciju. Man daudz interesantāk ir sēdet uz solīja pīterū, nevis teātri, kur četrās stundas aktieru un režisoru mokās, lai pierādītu savu meistarību.

Cilvēkiem vispār ir svarīgi prast sarunāties, un tas nav tikai par žurnālistiem. Intervija ir viena mūža garumā, tāpat zīpkārtēji pavadīt cilvēku visu mīžu. Zīpkārtēji cilvēki meklē, taustās un analizē atrastu.

Mēs dzīvojam virsrakstu pasaulei, bet varam aistrāt savus virsrakstus, savas domas un nejēdzības. Mēs, žurnālisti, protams, izmantojam cilvēkus, kuri jāsēd uz nedarīt jaunprātīgi. Tā ir ļoti liela atbildība. Ar cilvēkiem manipulēt ir ļoti viegli.”

Avots: Kurzemnieks
Datums: 18-08-2023

Bibliotēka pievēršas dārzkopības tēmai

Augustā Talsu Galvenā bibliotēka aicina lasītājus uz notiku-mu ciklu, kas būs veltīts dārzkopības tēmai.

Ceturtdien, 10. augustā, 17.00 ikviens var pievienoties «Grāmatu mīlu» sarunai par dārzkopību grāmatās. Katrs pasākuma apmeklētājs aicināts līdzī paņemt kādu sev svarīgu grāmatu, rakstu vai publikāciju par doto tēmu, ar ko vēlētos dalīties ar citiem — tas varētu būt kāds vērtīgs padoms, bet varbūt arī daiļdarbs prozā vai dzejā. Savukārt 25. augustā 9.00 «Grā-matu mīli» aicināti doties izbraukumā uz dārzniecībām Talsu novadā. Būs iespēja paciemoties Valda Pūliņa dārzniecībā «Smilgas» Laucienē, kopā ar Aldi Denčiku ieskatīties Nurmuižas dārzā, viesoties Evas Jaunromānes saimniecībā «Kraujas» Balgales pagastā un Aiņa Stūrmāna saimniecībā Dursupes dzirnavās. Izbraukumam var pieteikties līdz 18. augustam pa telefonu 63291597, bet ir iespēja pievienoties arī ar personīgo transportu.

Sagatavojuusi Mairita Balode.

Avots: Talsu Vēstis

Datums: 08-08-2023

Augusta aktivitāte bērniem bibliotēkā

Līdz 19. augustam, katru darba dienu, no 11.00 līdz 14.00, Talsu Galvenās bibliotēkas Bērnu nodaļa piedāvā piedzīvoju-mu «Aizejošās vasaras vēstules».

Lai piepildītu savas brīvdienas ar aizraujošām nodarbēm, iespējams piedalīties aktivitātē, kur bērns bibliotēkā saņems aploksni ar pārstei-gumu — uzdevumu, ko risināt. To izpilde iekļaus krāsošanu, līmēšanu, zīmēšanu un lasīšanu. Paveicot vienu uzdevumu, bērns saņems nāka-mo — trīs dažādas grūtības pakāpes atbilstoši vecumam. Kad būs veikti visi uzdevumi, būs nopelnīta balviņa!

Sagatavojuusi Mārīte Raks-Lasmane.

Avots: Talsu Vēstis

Datums: 11-08-2023

Nodarbības bibliotēkā un Lībiešu krastā

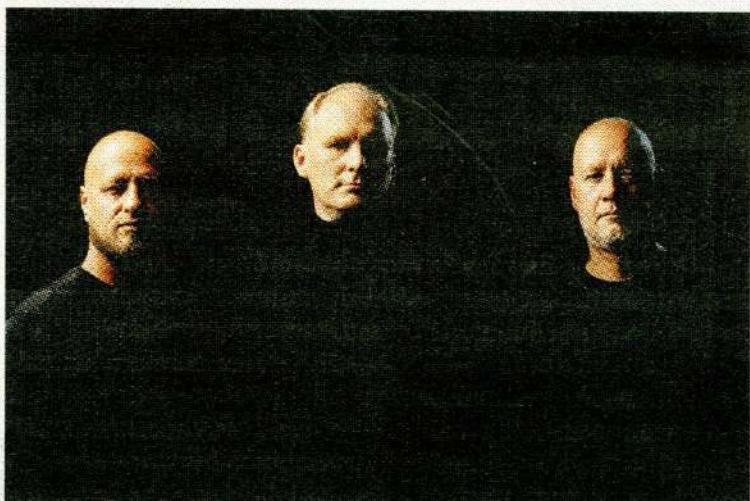
Talsu Galvenajā bibliotēkā no 14. līdz 17. augustam noris nodarbību cikls — projekts ar Valsts kultūrkapitāla fonda mērķprogrammas «Latviešu vēsturisko zemju attīstības programma» projektu konkurса «Kurzemes kultūras programma 2023» atbalstu. Nodarbību ciklā piedalīsies bibliotēkas Bērnu nodalas lasītāji 7—10 gadus veci bērni. Šodien, 15. augustā, būs iespēja tikties

ar grāmatas «*Kūldalāpš/Zeltabērns*» autoru Jāni Medni, savukārt rīt, 16. augustā, paredzēta izbraukuma nodarbība Lībiešu krastā. «Dosimies uz Mazirbi, Pitragu un Kolku, lai ie-pazītu cilvēkus un vietas, kas Talsu novadā lepojas, glabā, kopj un popularizē lībiešu tradīcijas,» informē Talsu Galvenās bibliotēkas Bērnu nodalas vadītāja Vita Kukute.

Mairita Balode

Avots: Talsu Vēstis

Datums: 15-08-2023

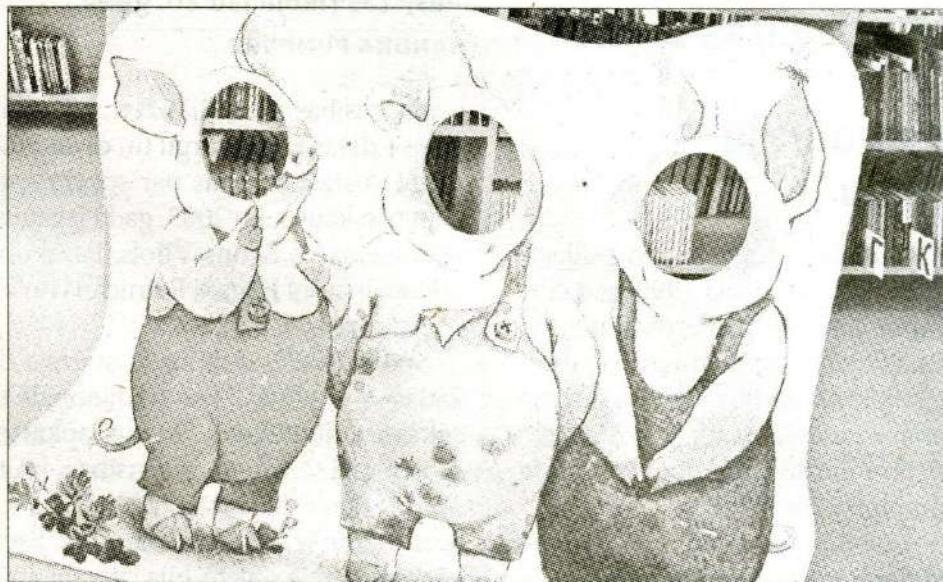
PIENVEDĒJA PIEDZĪVOJUMI

◀ **PAR** grupu Pienvedēja piedzīvojumi tapusi dokumentālā filma, kuru veidojis pieredzes bagātais kinorežisors Jānis Orbīdāns un kura savu pirmizrādi piedzīvos 23. septembrī Latvijas Nacionālās bibliotēkas Ziedoņa zālē. «Pielikuma strādājām četrus gadus. Beidzot tā ir gatava, un ar rezultātu esam ļoti apmierināti,» atklāj režisors.

Avots: Diena

Datums: 16-08-2023

Trīs sivēntiņi un citi pasaku varoņi

AIZKRAUKLES novada centrālās bibliotēkas bērnu literatūras nodaļā līdz 17. septembrim apskatāma mākslinieces Agijas Stakas bērnu grāmatu ilustrāciju izstāde. Izstādē aplūkojami gan mākslinieces zīmējumu oriģināli, gan to publikācijas grāmatās. Gan maziem, gan lieliem izstādes apmeklētājiem būs interesanti noraudzīties uz trim sivēntiņiem, vilku, septiņiem kazlēniem un citiem pasaku varoņiem, kas dzīvo Agijas Stakas ilustrācijās. Izstādē ir arī stends, kurā var nografēties. Agija Staka bērnu grāmatas ilustrē jau kopš 1991. gada, un šajā laikā radīti zīmējumi vairāk nekā 200 grāmatām. Māksliniece veidojusi ilustrācijas arī periodiskajiem izdevumiem, reklāmām, spēlēm, suvenīriem, kā arī zīmējusi pastkartes un puzzles. Par savu veikumu saņēmusi Pastariņa prēmiju (2013), nominēta arī Jāņa Baltvilka balvai (2010). **Sandras Pumpures foto**

Avots: Staburags

Datums: 15-08-2023

Annenieku bibliotēkā no 1. augusta aplūkojama jūrmalnieces Intas Abramenko gleznu izstāde "Kaķu pasaule". Tā būs skatāma līdz 15. septembrim.

Bites bibliotēkā no 30. augusta būs apskatāma fotogrāfa, novadpētnieka Jāņa Švītiņa fotogrāfiju izstāde, kurā apkopoti novada objektu attēli.

Avots: Zemgale

Datums: 18-08-2023